

Koronapandemien gjorde babyforskning ved UiT lettere

FORSKNING: DA KORONAPANDEMIEN KOM BLE UIT-STIPENDIATENS BABYFORSKNING BEDRE. FOTO: FRANK MAY / NTB

Da Norge stengte ned 12. mars trodde psykologistipendiat Solveig Flatebø at det ble kroken på lab-døra. Der tok hun feil.

Av [Thale Tøllefsen](#)

I begynnelsen av mars 2020 var alt klart for å igangsette en forskningsstudie med mål om å undersøke hvordan voksnes bruk av smarttelefon påvirker små barns læring. 12. mars stengte Norge, og med det også Universitetet i Tromsø.

– Jeg tenkte «OK, det blir kroken på lab-døra. Jeg får gå meg en tur og tenke litt på saken», sier psykologistipendiat Solveig Flatebø, som da var bekymret for hvordan det skulle gå med doktorgradsprosjektet.

PSYKOLOGISTIPENDIAT: SOLVEIG FLATEBØ FRYKTET I MARS FOR AT DOKTORGRADSPROSJEKTET HENNES STO PÅ SPILL. LØSNINGEN BLE DIGITAL. FOTO: PRIVAT

Testet zoom-studie

Flatebø og hennes forskningsteam hadde i forkant brukt høsten til å gjennomføre en pilotstudie, der de undersøkte babyer fysisk på BabyLaben ved UiT Norges arktiske universitet. Laben på om lag ti kvadrat hadde lite kapasitet til å trygt invitere familier med sine barn, til å delta i eksperimentet.

– Vi tenkte på foreldrene som har tatt seg fri for å delta i studien. Kanskje kommer de rett fra barnehage og jobb – det er ganske mye styr. Og med korona måtte vi spørre oss om foreldrene ville ha lyst til å komme på laben, om de ville tørre det under omstendighetene, forteller Flatebø.

Teamet begynte så arbeidet med å omgjøre forskningsstudien deres til et digitalt format. Stipendiaten meddeler at det gikk mange timer til prat og diskusjon, der de gjennomgikk studiens design om og om igjen.

– Vi fant ut at zoom egnet seg veldig bra som en digital lab. Vi ønsket å finne ut om smarttelefoner forstyrrer ungers læring. Til det måtte vi ha en test som er sensitiv nok til å fange opp dette, sier hun.

Mer effektivt gjennom skjermen

Flatebø fikk startet opp en ny, og digital pilotstudie i oktober, der 20 barnefamilier ble testet over litt under to måneder. Der fikk de bekreftet at en videotest fungerte like godt som det opprinnelige, fysiske eksperimentet, om ikke bedre.

– Det er rart å tenke tilbake på det i mars, da så jeg ganske svart på det, men jeg er egentlig ikke overrasket over at det har gått så bra. Vi har gått mange runder med prosjektet og med mange timer diskusjon blir det jo bedre, sier Flatebø.

Det skulle vise seg at den nye digitale metoden ble en mye enklere og mer effektiv måte å måle barnas adferd på. Også rekrutteringen ble enklere. Selve imitasjonstesten tok snaue ti minutter på Zoom, og familiene kunne logge på fra egen stue. Flexibiliteten økte ettersom de slapp å bruke tid på å pakke stellevesker og forflytte seg til universitetslaben.

– Det gjenstår ennå litt pilottesting, vi har veldig mange forskjellige hypoteser vi kan velge å se på, men vi forventer å være klar for å gå i gang med hovedstudien i februar, opplyser Flatebø, som ikke utelukker å måtte rekruttere flere enn 100 barnefamilier til prosjektet.
